

Ilya Eremburg
davant el micròfon

"El món està agraït al proletariat espanyol"

Ilya Eremburg, el gran periodista i escriptor rus, redactor de «Izvestia», parlà ahir des del micròfon de les emissores barcelonines, instal·lat al Palau de la Generalitat.

Eremburg s'adreça en francès a la premsa del seu país, i manifestà les seves impressions dels esdeveniments d'Espanya.

Acabà la seva alocució —breu— afirmant que el món està agraït al proletariat espanyol per la gesta gloriosa que realitza. El món sencer ha posat els seus ulls en Espanya, en Catalunya, en aquests braus milicians que són la saba de la nova humanitat.

(Centelles)

L'estada dels polítics espanyols a Paris, no excedirà d'una setmana

ES PROPOSEN DENUNCIAR AL MON ELS MOTIUS DE LA INSURRECCIO FEIXISTA

Paris, 1. — A propòsit de l'arribada a París del senyor Marcel·lí Domingo, «Pa Passonària» i altres polítics espanyols, el periòdic «Le Matin» diu:

«L'estada a França dels enviats espanyols no excedirà d'una setmana. L'indagat que es guarda gran reserva sobre l'horitzó, sembla que té un caràcter efímer. Segons informes recollits, els polítics espanyols es

proposen emprendre un viatge a algunes capitals europees a fi de promoure quins han estat els motius veritables que han induït el rebell a desencadenar la rebel·lió espanyola. Particularment volen assenyalar que no fou l'assassinat de Calvo Sotelo allò que va desencadenar el moviment, sinó que havia estat preparat amb anterioritat».

Els hidroavions feixistes que actuen a les Balears són de procedència italiana

Madrid, 1. — «El Socialista» publica una crònica de guerra del front mallorquí i en ella relata alguns fets ja coneguts.

Diu que el dia 20 aparegueren tres aparells magnífics que bombardejaren el vaixell mercant «Isla de Tenerife», indefens, i el transatlàntic «Marqués de Comillas», convertit en vaixell-hospital i protegit per la bandera de la Creu Roja. Sortosament, no feren ni un sol blanc.

Els aparells enemics eren tres magnífics bimotors «Savoia Marchetti», tipus Santa Maria, igual que els emprats per Balbo en la seva travessia de l'Atlàntic.

Sevilla, Granada, Còrdova i Càdiz, bombardejades intensament

La rendició de Granada no es farà esperar

Batona, 1. — Alguns membres del Front Popular de Santander, que han acompanyat dones i criatures a la frontera francesa, han declarat que a tota la província la situació és absolutament normal. A Santander dones algunes privacions indicant que es troben en estat de guerra. A Santander i a Bilbao regna absoluta confiança en la victòria de les tropes governamentals.

Comuniquen de València al periòdic «Front Popular» que uns avions governamentals han bombardejat Sevilla, Granada, Còrdova i Càdiz i han causat serioses destrosses als aeròdroms i barris habitats pels rebels. L'avanc dels governamentals demana esperar la pròxima rendició de Granada.

OSCA, COMPLETAMENT ENCERCLADA!

“OPERACIONES SOBRE HUESCA SIGUEN SU CURSO NORMAL. POR RADIOS CAPTADOS SE CONOCE PERFECTAMENTE LA SITUACION ANGUSTIOSA DEL ENEMIGO. PROSIGUE NUESTRO AVANCE METODICO Y HUESCA SE HALLA CERCADA POR MILICIAS Y NUMEROSA ARTILLERIA, A MAS QUE MUY CASTIGADA POR LA AVIACION. NUESTRAS BAJAS NO PASAN DE VEINTE, ENTRE AYER Y HOY, HABIENDOSE PASADO A NUESTRAS FILAS BASTANTES SOLDADOS RESERVISTAS CON SU ARMAMENTO Y UNA AMETRALLADORA.

CUARTEL GENERAL DEL SECTOR NORTE, 1 DE SEPTIEMBRE 1936.”

(Per telèfon, del nostre corresponsal al
front J. Aymami-Serra, a les 4 de la tarda)

“Que no s'oblidi: Estem als inicis d'una República federal”, diu el President Companys

Res no quedaria en peu i cal que tots els espanyols es vagin acostumant a aquesta idea

Madrid, 1. — «El Liberal» publica dactor seu amb el President de la una conversa sostinguda per un re- Generalitat, senyor Companys, el

qual fa ressaltar la compenetració que existeix entre els partits del Front Popular i els altres del proletariat democràtic i ell.

Mai com en aquesta ocasió, afegint, ha pogut dir-se que el President de la Generalitat governa amb el poble.

Creu que l'esdevenidor immediat d'Espanya és una República federal adaptada a les normes del proletari

at i de la revolució, perquè això, a més d'una guerra cruenta, és una revolució indeturable.

Res no quedarà en peu i és necessari que es vagin acostumant els espanyols a aquesta idea.

El triomf pretoria hauria produït, almenys, en curt termini, una revolució que el triomf de la República ha avançat fèl·licment.

El periodista l'ha interrogat refe-

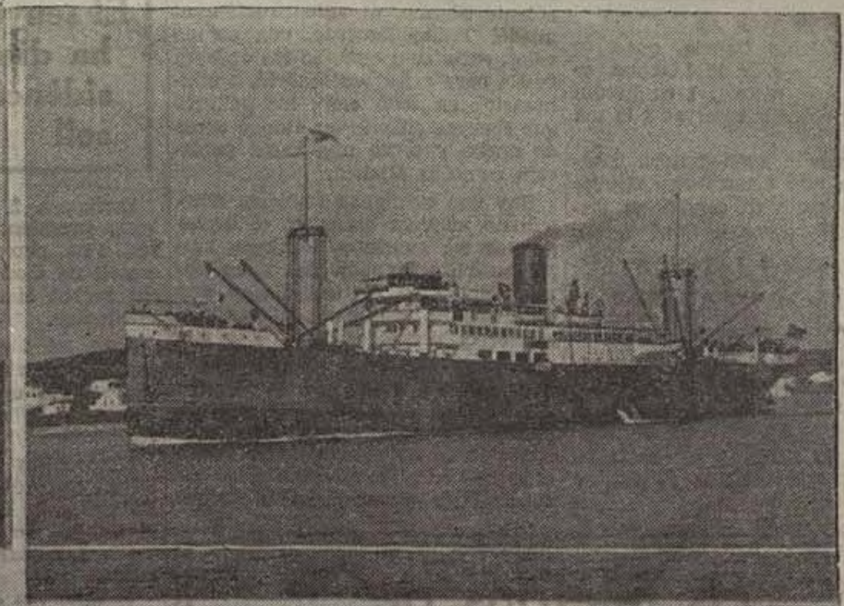
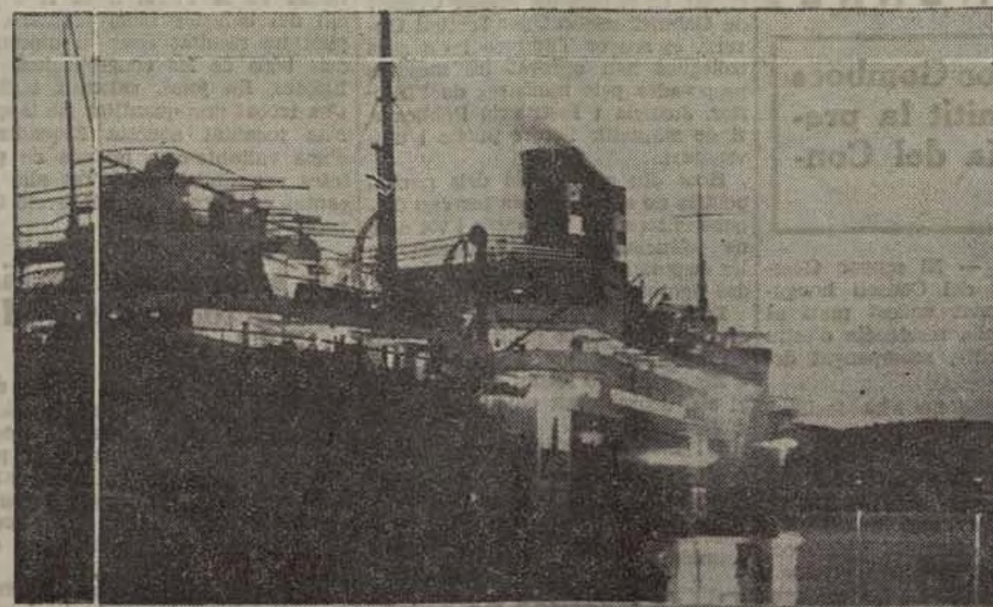
rent a la incautació del Banc d'Espanya i d'Hisenda, i el senyor Companys ha exclamat:

—Intervenció. La Generalitat, d'acord sempre amb els poders de la República, a la qual serveix amb desbordat fervor, no ha de tenir limitacions en la seva comesa. Una debilitat formulària podria causar una catàstrofe, i prou catàstrofe és (Passa a la pàgina 2.)

El coronel Cañedo i els capitans Díaz Sánchez i López Varela han estat executats

Madrid, 1. — Aquest matí, a dos quarts de sis, als terrenys de la Ciutat Universitària, ha estat executada la sentència dictada pel Tribunal Popular contra el coronel Cañedo i els capitans Díaz Sánchez i López Varela.

VAIXELLS LLEIALS AL PORT DE MAÓ

1. El «Marqués de Comillas», vaixell-hospital, ancorat a la rada maonesa i fotografiat durant la nit — 2. El «Isla de Tenerife», vaixell-transport de guerra entre Maó i la base mallorquina on desembarcaren les nostres milícies — 3. El «Aragón», vaixell que, a Maó, està habitat com a presó. Actualment hi ha 300 presoners, procedents de Mallorca — 4. Un grup d'infermeres de servei al «Marqués de Comillas» (Fotos Sánchez-Català)

Ha quedat constituït el Tribunal Popular de Barcelona

Demà es celebrarà el judici contra els sublevats de les casernes de Sant Andreu

A l'Audiència ens ha estat facilitada la següent nota del Tribunal Popular:

«El Tribunal Popular en funció. Ha quedat constituït el Tribunal Popular de Barcelona, integrat pel

senyor Josep Pérez Martínez, que presideix, i els Magistrats senyors Angel Sàmbanot i Josep Andreu.

El Fiscal, senyor Ochoa, ha qualificat la peça referent als sublevats del setè regiment d'Artilleria de les casernes de Sant Andreu, que afecta

a vint-i-cinc militars processats, entre els quals hi ha l'ex-general Latorre, un ex coronel, quatre comandants, sis ex-capitans i nou ex-tinentes.

Els actes han estat posats par vint-i-quatre hores a disposició dels de-

tensors en la relatoria del senyor Vil·la, i lliurats les còpies dels escrits de qualificació als respectius acusats.

Demà, dimarts, a dos quarts de quatre de la tarda es celebrarà el judici a bord de l'Uruguay».

Aviat es veurà la causa dels processats pels fets del Quarter General de la Divisió

El jutjat especial ha passat al fiscal, per al seu estudi i qualificació, les causes seguides contra els nou encartats en els fets revolucionaris, que pertanyien al Quarter general de la Divisió, entre els quals figuren el coronel Moxó i el comandant Sanfeliu.

Segurament després de la vista de la causa contra els processats del setè regiment lleuger, es veurà la del Quarter de la Muntanya número 1, a la qual seguirà la del regiment de Caçadors de Montesa, en la qual hi ha cinquanta processats.

Després, segurament es veurà la dels fets de Mataró. Pel que fa referència a la sublevació dels deu processats del regiment d'Almansa, es veurà a Tarragona o, almenys, amb personal d'aquell Tribunal.

L'agitació rifenya al Marroc va en augment

Franco ha destituït tres generals a causa dels fracassos solerts pels facciosos a Còrdova i Granada

París, 1. — El periòdic «Le Petit Parisien» publica un telegrama de Tànger anunciant que el general Franco, avisat pel general Orgaz — que es donava compte de la creixent tensió al Marroc espanyol — s'ha traslladat a Tetuan des de Sevilla en avió. Franco — afegeix el periòdic esmentat — ha cedit a la pressió dels indígenes que demanaven en llibertat d'Abel Al Ektors, cap del partit nacional àrab, que era a la presó.

El general Franco ha ordenat posar-lo en llibertat i l'ha nomenat, adu- gant, directe dels llocs sants de la zona espanyola.

El periòdic precisa que, malgrat aquesta treva, el reclutament de regulars fou nul durant els tres darrers dies. D'altra banda afirma el periòdic que un viatger procedent de Sevilla ha declarat que el general Franco, abans de sortir de Sevilla, va destituir tres generals de brigada que comandaven tropes als sectors de Granada i Còrdova, de-

gut als fracassos que han experimentat des de fa una setmana.

L'esmentat viatger declara que, a conseqüència d'una manifestació celebrada per 1.500 dones mores, que es traslladaren a Tetuan des de tots els llocs de la zona, i a conseqüència també dels disturbis que es produïren continuament al Marroc, els regulars foren traslladats novament a la zona espanyola i això permeté que les milícies populars contraataquessin i avansessin en molts punts.

constantment se passen a nuestras filas soldados y reclutas.

En Madrid se reciben de la mayor parte de España hombres y convoyes de víveres que no pide el Gobierno, sino que lo dan con liberal generosidad todos los pueblos interesados en que la verdad y la justicia triunfen en esta épica gesta. Madrid recibe, además, constantemente, la visita de esclarecidos representantes del extranjero que vienen a significar al Gobierno legítimo de la República y al glorioso pueblo español que lucha por la libertad, su adhesión. Todos estos hombres llegan no por el aire, cosa que sería relativamente fácil para una ciudad sitiada, sino por las carreteras y los trenes, cómodamente y sin riesgo ninguno. Al contrario, atravesando extensas zonas de pueblos donde millares de hombres montan una celosa guardia, no impuesta por nadie.

Las afirmaciones de los facciosos aparecen más burdas aun si se considera que proclaman que Madrid está sola, sabiéndose por todos que

está en nuestro poder casi toda Asluras, todo el territorio valenciano, Murcia, la Mancha, las dos terceras partes de Andalucía, y otras poblaciones también importantes.

Por más que digan los facciosos no lograrán impedir que la verdad sea conocida por muchos y se sepa que tienen limitadas las zonas de Extremadura, Guipúzcoa, Teruel, Zaragoza y Huesca, pueblos donde se está luchando con evidente ventaja para nuestras fuerzas. La verdad, en una palabra, la dicen nuestros milicianos en todos los frentes y en los riscos de la sierra cuando exclaman: «No pasarán! no pasarán!»

Poco después del fracasado raid de los facciosos sonaron los radios y miles de voces gritaban: «Viva la República! magnífica e inspirada respuesta a los saltadores del aire que, para el logro de sus mezquinos y sombríos ideales, buscan la colaboración de rifeños y de agiotistas y aventureros extranjeros a los que como premio les han prometido una parte del territorio nacional».

Per a trementar denuncies

Per l'Oficina Jurídica ha continuat aquest matí en l'audiència de ciutadans que venen a denunciar fets en els quals es creuen perjudicats. També acudeixen a ella moltes persones objecte de denúncies per al de presentar els seus reclams.

Per tot d'interessos millor, han estat habilitades les sales de les seccions tercera, quarta de l'Audiència, on hauran d'atendre's els qui hagin de fer reclamacions sobre divorcis i lloguers, respectivament.

Els artistes catalans, a favor de les víctimes

El conseller de Cultura continua rebent cada dia noves ofertes d'artistes, directors, associacions corals i instrumentals que s'ofereixen per a col·laborar en actes a profit de les víctimes del feixisme.

Entre les darreres que ha rebut hi ha l'Esbart Folklòric de Catalunya, l'Esbart Català de Dansaires, Orfeu Martinec i Pere Vallibera.

Cal anar amb compte amb les armes de foc

A Vicenç Sant Gràcia, quan es trobava al carrer de la Llacuna, se li disparà una pistola, i es produí ferides de profunditat reservat a la mà esquerra.

També resultà amb ferides d'importància a una cama Josep Garcia Suárez, les quals es produí en disparar-se-li l'escopeta a Sant Adrià.

PARLA LLUIS COMPANYS...
(Ve de la primera pàgina.)

la guerra, subroscit per a l'enemic. El President de la Generalitat, ha acabat l'entrevista amb aquestes paraules:

— I que no s'oblidi: Estem ja en els començaments d'una República federal.

El veïnarià ha d'adoctrinar, una vegada més, de su elevat espíritu i de su ejemplar disciplina, obediendo puntualmente las órdenes y disposiciones dadas por el Ministerio de la Guerra, sin producirse incidente alguno, ni aglomeración, ni miedo. Tranquilamente, con sereno valor, cada cual cumplirá las órdenes dadas para evitar en Madrid, o amonados en todo caso, los peligros que siempre supone un ataque aéreo de noche y sobre una vasta población como es Madrid.

Hay que consignar también, aunque no merezca atención, el hecho de que los aviadores facciosos lanzaban sobre la población unas bombas grandes en las que decían que toda España estaba en su poder y que el Gobierno legítimo de la República sólo contaba con la capital y sus alrededores y que estaba realizando una desesperada resistencia. Pero la verdad es, afortunadamente conocida de casi todos, e incluso en el campo enemigo va abriendo paso, como lo prueba el hecho de que

Budapest, 1. — El senyor Gomboes, president del Consell hongarès, s'ha personat aquest matí al castell de Godol, residència d'estiu del regent Herthy, acompanyat del seu metge.

Amb tot i que no s'ha facilitat cap comunicat sobre l'entrevista, es suposa que el senyor Gomboes ha presentat la dimissió del seu càrrec.

L'entrevista ha durat una hora i mitja. Després, el senyor Gomboes ha tornat a Budapest, on presideix el Consell de Gabinet, les deliberacions del qual prossegueixen actualment.

Després del Consell de Gabinet, el president del Consell s'ha entrevistat amb el senyor Stranyavsky, president de la Cambra.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA ASSUMIRÀ, INTERINAMENT, LA PRESIDENCIA DEL CONSELL

Budapest, 1. — Durant la seva entrevista amb el regent, el senyor Gomboes ha demanat un nou termini per a les seves vacances. Herthy ha accedit a aquesta demanda.

El ministre d'Agricultura senyor Daranyi, que durant els mesos de juny i juliol exercí el càrrec de president del Consell, ha estat novament designat per a substituir el senyor Gomboes durant la seva absència.

Així, doncs, tota crisi ministerial es troba, per tant, momentàniament ajornada.

Aquesta resolució adoptada pel regent, impedia que s'hagi de pronunciar per una altra de les funcions del partit governamental.

El senyor Gomboes, l'estat de salut del qual es considera de curta gravetat, abandonarà Hongria el proper dijous per a un sanatori situat prop de Munic.

CRISI AL GOVERN HONGARES

El senyor Gomboes ha dimitit la presidència del Consell

Bucarest, 1. — Segons el comunicat oficial, en el curs del primer Consell de Gabinet celebrat per l'actual Govern, el senyor Titulesco i els seus col·legues han aprovat les mesures proposades pels ministres de l'Interior, Justícia i Instrucció Pública a fi de mantenir l'ordre públic i universitari.

Hom diu que l'acció dels partits polítics no serà afectada per cap d'aquestes mesures. Tot excés i tot acte de violència, així com la infracció de les disposicions legals, seran reprimides rigorosament.

Les funcions armades pertanyents a un partit polític seran desarmades i dissoltes.

Els agents de l'Estat que manquin al seu deure seran objecte d'enèrgiques sancions.

El ministre d'Instrucció Pública elaborarà un nou Estatut reorganitzant la vida universitària i reforçant la disciplina. Tota falta a aquesta disciplina serà severament reprimida.

Certa Premsa no és solament fantàstica, sinó sospitosa

París, 1. — L'ambaixada d'Espanya desment categoricament la informació apareguda en un diari del matí sobre la Conferència de personalitat diplomàtiques efectuada a San Juan de Luz.

En aquesta informació hom deia que fa un mes el Govern espanyol no cessa de demanar una mediació. Aquesta informació, a més d'ésser fantàstica, és sospitosa de parcialitat, suficientment demostrada per certs sectors de la premsa francesa. Alguns redactors de dreta tenen una imaginació tal que més que periodistes semblen autors de novel·les de futur.

La Festa de la Joventut, a Moscou

Moscou, 1. — La U. R. S. S. ha celebrat avui, com cada any, en igual època, la jornada internacional de la Joventut. Malgrat aquest títol, l'omenada festa tendeix a convertir-se en una festa nacional de la Joventut.

Els telèfons de

ULTIMA HORA

Reparades les avaries que es produïren a la Telefònica en ésser presa pels facciosos, els telèfons d'ULTIMA HORA tornen a ésser els mateixos d'abans del 19 de juliol:

Redacció: **22122**
Impremta: **14446**

Es imminet la crisi?

Madrid, 1. (Urgent). A les cinc de la tarda. — A primeres hores d'aquesta tarda circulava amb insistència la notícia, que recollim amb tota classe de reserves, que no es faria esperar el plantejament d'una crisi ministerial.

Per les referències que han arribat fins a nosaltres, i que, repel·lim, acollim amb les reserves del cas, sembla que l'actual Govern seria

substituit per un nou Gabinet de composició accentuadament esquerrista, i que estaria integrat per elements que figuren als sectors considerats més avançats del Front Popular.

EL FRONT D'IRUN ES INEXPUGNABLE

Hendaya, 1. — Els objectius dels avions sobre Irun són el bombardeig de l'estació i el convent del Pilar, convertit en caserna de les milícies populars.

Els bombardeigs són de poca eficàcia, car els elements del Front Popular canvien diàriament de posició els dipòsits de municions.

EL GOVERN S'HA REUNIT AQUESTA TARDA

Els periodistes que fan informació a la Presidència del Consell no han estat rebuts pel president, senyor Casanoves, el qual ha fet dir als reporters per un dels seus secretaris que no tenia notícies a comunicar i el únicament que aquesta tarda, a les quatre, el Govern es reuniria en Consell ordinari.

Entre les diverses visites que ha rebut el president del Consell figuren els diputats al Parlament català senyors Fàbregas i Galés.

A dos quarts de cinc ha quedat reunit al Saló de Consells del Palau del Parlament el Govern de la Generalitat sota la presidència del seu president, senyor Joan Casanoves.

Hi assisteixen tots els consellers, excepte el de Finances, senyor Martí Estere, que és a Madrid.

Molotov, President del Comitè de Comissaris del Poble, ha estat destituït per Stalin

París, 1. — El diari «Le Matin», afirma que Molotov, President del Comitè de Comissaris del Poble, ha estat suspès de les seves funcions, i

que Stalin, fent cas dels consells de moderació de Litvinov, ha decidit no destituir Radek, Sokolnikov, Piatakov i Boukharin.

PERO L'AGENCIA TASS DIU QUE HA REPRES LES SEVES ACTIVITATS

Moscou, 1. — L'Agència Tass anuncia que el senyor Molotov, president del Consell de Treball i Defensa de

la U. R. S. S., ha interromput les seves vacances i ha repés les seves tasques a Moscou.

Un violent atac de l'aviació lleial al front d'Extremadura

Madrid, 1. — Al matí d'ahir, el Front d'Extremadura es portà a cap per les nostres forces un bon moviment que obligà l'enemic a fugir, davant l'abirrament de les nostres milícies.

Van aparèixer dues esquadretes d'avions de bombardeig, lleials, protegides per cinc de caça. Els nostres avions llançaren sobre l'avantguarda i retaguarda de l'enemic i punts estratègics que encara estan en poder dels facciosos, un centenar de bombes per cada esquadreta. Quan sortien de la seva base els avions de bombardeig, els de caça es precipitaven des de dalt i a menys de cent metres obrien un gran foc de metralladora sobre els rebos, i els posaren en fuga. Un nucli de cavalleria mora, compost almenys de seixanta genets, fou destruït per les nostres bombes d'aviació.

Ha començat a actuar el nou Tribunal Industrial

27.000 pessetes d'indemnització per la pèrdua d'una cama

Aquest matí ha començat a actuar el Tribunal Industrial, presidit pel nou president, senyor Lluís Lorenzo Feñalba, nomenat després dels fets revolucionaris.

Amb assistència de membres de l'Oficina Jurídica com a Jurats i de les parts que representaven l'obra i el patró, s'ha tractat de la indemnització que havia de donar-se a un jove, al qual, a conseqüència d'un accident del treball, li fou tallada una cama.

El patró ha estat obligat a satisfer una indemnització de 27.000 pessetes i és de remarcar que és la primera vegada que és imposada una indemnització tan important, ja que fins ara el costum en aquests casos era de mil a mil cinc-cents pessetes.

LA DEPURACIÓ DE LA POLICIA

El diari oficial publicà avui una disposició del Departament de Governació en virtut de la qual diverses funcionaris del Cos d'Investigació i Vigilància dels Serveis d'Ordre Públic, són declarats cessants, d'altres suspesos d'emplen i sou a resultes d'expedient, i altres, encara, són declarats en situació de disponibles.

Es dedicaven a fer sentir Ràdio Sevilla al veïnat

S'ha denunciat a la policia que en una casa del Passeig Nacional es dedicaven a captar amb la ràdio les emissions de Sevilla i les feren sentir després amb l'altaveu, a tota força, al veïnat, el qual, justament indignat, es manifestà contra els radiofonistes inquilins.

En vista de l'èxit l'aparell fou requisat i el propietari d'aquest ha passat als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic.

A profit de les víctimes del feixisme

Els oficials i auxiliars dels jutjats de Primera Instància i d'Instrucció de Barcelona han fet lliurament de mil quatre-cents trenta pessetes, import d'un dia d'avor, amb destinació a les víctimes de la rebel·lió feixista.

Pere Corominas i Nicolau d'Oliver visiten el President de la República

Madrid, 1. — El President de la República ha rebut visites entre les quals la del fiscal general de la República, la del senyor Pere Corominas, president del Consell d'Estat i del senyor Lluís Nicolau d'Oliver, governador del Banc d'Espanya.

Vint-i-set víctimes en una explosió de grisú

Bochum, 1. — A darrera hora d'aquest matí s'anuncia que a conseqüència de l'explosió de grisú han mort vint-i-set persones.

El "rejoneador" Cañero, greument ferit

Madrid, 1. — «Política» diu que quan anava amb una partida de seixanta cavalls fou aconseguit per les nostres forces prop de Biso, després d'un simulacre de combat, el rejoneador Cañero, que resultà ferit de dos trets a la cama esquerra i quedà en greu estat.

ULTIMA HORA

prega a tothom que hagi d'enviar-nos notes, avisos, etc., que ho faci amb l'antelupació necessària. Així ens evitarem d'haver de deixar sense publicar moltes gasolines que ara fan tard.

S'ha constituït el Tribunal Popular, a Castelló

Castelló de la Plana, 1. — D'acord a la disposició del Ministeri de Justícia, s'ha constituït el Tribunal Popular, que conèixerà els delictes de rebel·lió, edició i altres conesos contra el règim.

S'ha designat ja el jutge que instruirà els dos primers sumaris que afecten Eduard Cernuda i Artur Velasco. Es practiquen diligències per a conèixer exactament la responsabilitat d'ambdós.

La Premsa del Front Popular

Castelló de la Plana, 1. — El Front Popular s'ha incautat de la impremta del «Diario de Castellón», «República» i «Heraldo de Castellón». Aquest darrer periòdic és l'únic que es publica en l'actualitat.

El que diuen ELS DIARIS AVUI

"Un fusell inactiu, una fàbrica aturada, un camp sense sembrar, són un crim contra el poble"

LA HUMANITAT demana disciplina al front de batalla i al front de retaguarda. «No han de restar armes inactives per Catalunya. Les armes al front de guerra. Aquí, a la retaguarda, necessitem només la vigilància indispensable i les fàbriques en marxa. Un fusell inactiu, una fàbrica aturada, un camp sense sembrar o una era sense batre són un crim contra el poble i un element a favor del feixisme. Amb in-

"Els Estats que ajuden els feixistes, voldran cobrar-se la col·laboració"

LA PUBLICITAT observa que aprofitant moltes raons aquesta guerra feroc, més que una guerra civil és una segona guerra de la independència contra un altre imperialisme pitjor que el napoleònic. Perquè els que lluiten al front republicà saben per què i per qui es lluiten, els caps rebels saben que volen els que de fora estan, els aliats i els ajuden? Es evident que, donades les estreïtes econòmiques en què viuen les nacions

"Com més resisteix el Govern, menys possibilitats queden als sublevats..."

LA VANGUARDIA parla també de la posició internacional davant la guerra civil d'Espanya. I diu que «las dictaduras fascistas y nacional-socialistas han hecho ya cuanto podían para ayudar al militarismo pretoriano de España. Han retardado cuanto han podido su adhesión a la propuesta francesa de neutralidad, mientras pertrechaban de aeroplanos

Els rebels s'han llançat a un atac desesperat a tots els fronts

Madrid, 1. — «Política, en la seva impressió de matinalitat, escriu: «Esta madrugada se entrevistó uno de nuestros redactores con una prestigiosa personalidad del Frente Popular.

Manifestó que indubitablement els feixistes se dedican a un atac a fondo i a la desesperada en todos los frentes. Esperaban que el vapor «Kamerun» desembarcaria en un puerto extranjero, y que luego pasarían a las zonas rebeldes las 900 toneladas de material de guerra para los fascistas. Esta esperanza la falló, porque ya sabemos que el «Kamerun» fué apresado por nuestra es-

cuadra y decomisado el contrabando que llevaba.

Con esos y otros recursos que espermaban los fascistas tener en su poder, los generales pretorianos se habrían lanzado a una ofensiva a fondo en los frentes diversos. Esa tentativa les ha fracasado.

En la Sierra, los rebeldes han tenido un terrible descalabro. No sólo lo mejor de sus contingentes peninsulares, sino también el grueso de las tropas reclutadas en que ellos confiaban, han sido derrotadas por las fuerzas del Gobierno legítimo.

En Extremadura, en el sector Nor-

te, les hizo creer en el éxito la facilidad con que avanzaron al principio, pero rápidamente nuestras fuerzas les demostraron que su empresa no les resultaría tan fácil como ellos posiblemente habían supuesto.

El enemigo sabe cuanto les va en la derrota y está decidido a no abandonar la lucha. Hay que hacerse a la idea de que estamos en una batalla enconadísima y que los rebeldes harán los mayores esfuerzos para evitar, en lo sucesivo, descalabros como los que en los últimos días han tenido».

El Ple Regional de les Indústries Fabril i Tèxtil de la U. G. T.

Ahí al matí tingué lloc al local central de la U. G. T. un Ple regional dels Sindicats Tèxtils de Catalunya. El assistiren centenars de delegats de totes les comarques catalanes per tal d'estudiar la situació plantejada a la indústria tèxtil, una de les branques fonamentals de l'economia catalana i precisar la posició de la U. G. T.

Obri l'acte Benjamí, president de la Federació.

Constituída la mesa de discussió informà el mateix company respecte a les bases d'arrendament aprovades i de la situació econòmica difícil en què es troba la indústria tèxtil a conseqüència del sabotatge inqualificable produït a aquesta indústria patronal que d'ençà del 16 de febrer venen realitzant en estreta connexió amb els elements que el 19 de juliol s'ajudaren contra la República i la causa treballadora, la qual cosa ha pogut comprovar-se quan els comitès de control de les diverses empreses han efectuat minucioses recerques als llibres de les empreses i hi han trobat documents que comprovaven paleament de quina manera la Patronal subvencionava econòmicament els elements militars i insurrectes.

Advocà perquè la unitat de la classe treballadora continuï amb la mateixa fermesa i entusiasme del 19 de juliol per tal d'afixar el feixisme.

Després de les intervencions dels diversos delegats s'acordà:

Primer. Declarar sense efecte les bases aprovades.

Segon. Que els salaris que regelin siguin els mateixos d'abans, més el 15 per 100.

Tercer. Jornada de quaranta hores i supressió del preu fet.

Quart. La constitució d'un organisme de caràcter econòmic integrat per una representació obrera de la C. N. T. i de la U. G. T. tècnica i administrativa amb una ro-

31 consellers integraran definitivament l'Ajuntament de Barcelona

Prenen possessió de llur càrrec cinc consellers suplents

El «Diari Oficial» publica en la seva edició d'avui la següent disposició del Departament de Governació:

ORDRE

Concedides a l'Ajuntament de Barcelona, pel Decret del dia 21 del present mes d'agost, les degudes facultats perquè pugui realitzar una descentralització de les funcions municipals amb la creació de Comissions Mixtes especialitzades, es fa necessari procedir a la constitució del nou Ajuntament. Com que per altra banda la facultat de delegació dels diversos òrgans corporatius i l'existència de les dites Comissions haurà de representar una reducció de les activitats plenàries, aquests motius aconsellen de no augmentar el nombre de consellers municipals actuals, comptant-hi els suplents, incorporats en virtut de l'esmentat Decret.

Per tant, ateses les raons exposades,

He resolt: L'Ajuntament de Barcelona quedarà constituït pels vint-i-cinc consellers municipals actualment en exercici i pels cinc suplents senyors Francesc Ferrer i Pic, Antoni Lloret i Fumana, Gaietà Rabola i Escofet, Ramon Palomès i Tudó i Delmir Ibañez i Sanagustín.

Barcelona, 31 d'agost del 1936.—El conseller de Governació, Josep Maria Espanya.

Un diari anglès assegura que els soviets volen detenir la vídua de Lenin

Londres. — «The People» dona la sensacional notícia que és imminent la detenció de la vídua de Lenin, acusada pels stalinistes de complir en el complet tramit contra la vida de Stalin i d'estar afiliada a l'organització terrorista que dirigeix Lleó Trotski.

«Avui les nostres tropes han emprès l'avang sobre Osca, l'encerclament de la qual s'ha completat. S'han distingit notablement les milícies d'aviació, les quals al comandament del seu cap, Franco, s'han avançat a la resta de les forces i han fet presoners i agafat metralladores i municions. Segueix l'avang».

Una informació sensacional

Ara resulta que els 16 "executats" de Moscou han estat traslladats a Sibèria

Paris, 31. — «Le Figaro» publica la sensacional notícia que l'execució dels setze líders del grup Zinoviev-Trotski fou comunicada oficialment des de Rússia a tota la Premsa mundial i no fou portada a cap. Asssegura l'esmentat periòdic que tot el procés, així com el seu epíleg, foren una comèdia i que els setze processats, dels quals va dir-se que havien estat afusellats, foren traslladats a Sibèria en un tren blindat i es troben actualment en una petita ciutat propera a Irkutsk, sota forta escorta militar.

Comunicat oficial d'ahir del conseller de Defensa, tinent coronel senyor Diaz Sandino, a S. E. el President de la Generalitat:

«Avui les nostres tropes han emprès l'avang sobre Osca, l'encerclament de la qual s'ha completat. S'han distingit notablement les milícies d'aviació, les quals al comandament del seu cap, Franco, s'han avançat a la resta de les forces i han fet presoners i agafat metralladores i municions. Segueix l'avang».

VIOLENTA TEMPESTA A TUNIS

Tunis, 1. — Ha caigut una tempesta a diverses llocs de Tunis. Hi ha algunes víctimes, especialment a Kef, on un llamp ha mort una persona i tres dones joves foren arrossegades per les aigües.

Al front de Navalperal

Milicians de València, que arribaren a Madrid i que actualment prenen part a les operacions victorioses de Navalperal. Entre ells, moltes noies... A la dreta, avançades de les milícies al sector de Navalperal. Vegeu, a l'esquerra de la fotografia, una de les noies que figuren a primera línia (Fotos C.)

Informació directa dels sectors de Casp, Bujaraloz, Palma i Barbastre

FACILITADA PEL DEPARTAMENT DE GUERRA DEL COMITE DE LES MILICIES ANTIFEIXISTES DE CATALUNYA

SECTOR CASP. — Tranquil·litat absoluta. Les nostres forces s'han limitat avui a reforçar els seus llocs d'atrinxerament.

SECTOR BUJARALAZ. — Les

nostres forces són a Osera. Han pres Villafraanca de Ebro. Després d'haver pres aquest poble, els feixistes han volgut voltar-nos a Osera; els han sortit al pas les nostres forces i els han obligat a retrocedir. En la seva fugida ens han volat amb dinamita el pont d'Alfajarín i han tallat la carretera. Pretencen sembrar d'obstacles el

camí per impedir el nostre avang, objectius que sols aconseguirien en part.

La resta del front, sense novetat. SECTOR PALMA. — A tot el front regna tranquil·litat, i es destaca solament el pas a les nostres files de soldats i peusans bo i content com de costum a col·laborar amb el màxim entusiasme en la nostra lluita contra el feixisme.

SECTOR BARBASTRE. — Sense novetat.

PER MERITS DE GUERRA. — Ha estat cursat el següent telegrama: «Cap de la Segona Columna. Casp. Reconeixement conduïda heròica Tinent Carol Ferrer, queda des de la data ascendit a Capità. Transmeteu les nostres felicitacions. Santillan».

Romania ha provocat un gran marasme polític.

S'annuncia la dimissió de molts representants de Romania a l'estranger, que havien estat nomenats pel senyor Titulescu i que eren amics personals de l'avui ex-ministre. En aquest cas, la situació del Govern Tatarscu seria molt difícil i aduoc es preveu una dimissió.

L'apartament del senyor Titulescu, les activitats del Dr. Schacht a l'Europa oriental i les facilitats donades per Tatarscu als partits de dreta fan tèmper un canvi radical en l'orientació exterior de la política romanesca.

Austria llança un emprèstit per a construir avions

Vienna, 1. — Segons el periòdic «Weltliche» s'organitzaran recaptacions públiques per tal de permetre la construcció d'avions. Segons rumors no confirmats el Govern federal té la intenció d'emetre pròximament un emprèstit interior per a finançar el reforç dels armaments.

Sembla que el nou Govern romanès tindrà pocs dies de vida

Londres, 1. — Comuniquen de Bucarest als diaris anglesos que les partides del senyor Titulescu de la direcció dels afers exteriors de

Demà o demà passat es reunirà el Ple de l'Ajuntament

Avui, en rebre els periodistes, el senyor Pi i Sunyer els ha dit que demà o demà passat es reunirà el ple de l'Ajuntament.

«La constitució d'aquest —ha dit l'alcalde— es fa entrant a formar part en actiu els consellers elegits com a suplents. L'Ajuntament es compondrà de 31 regidors.

Un periodista ha preguntat com actuen les Comissions, a la qual cosa el senyor Pi i Sunyer contestà:

«Les Comissions ja nomenades actuen amb una gran activitat. Es-

tem estudiant la constitució d'altres Comissions que, junt amb les que hi ha donaran un gran impuls a la nostra vida municipal.

Ha comunicat també l'alcalde que havia rebut 600 pessetes per a engrupar les llistes de l'ajut a les víctimes dels feixistes de l'Associació de Pares del Grup Escolar del Carrer Diputació i tres-centes de la Colònia escolar de Madrid que passà fa uns dies per Barcelona, quan venia d'Irún.

Tota la democràcia mundial està al costat de l'Espanya republicana

ELS AMERICANS HAN TRAMES 300.000 DOLARS

Madrid. — Un redactor nostre ha conversat amb un dels membres del Comitè d'ajut al poble espanyol, i que ahir al matí s'entrevistà amb S. E.

Donà notícies de gran interès. Digué que tot Amèrica està espantada en veure amb nosaltres i que de Nova York s'han rebut tres-cents mil dòlars recaptats en diverses repúbliques sud-americanes. Diu que, a més, comptem amb l'ofertament de milers de democràtes americans per a formar milícies i venir a Espanya.

Ha mort a Madrid el fatidic Milans del Bosch

Madrid. — Ha mort a Madrid l'ex-tinent general Milans del Bosch, que fou governador civil de Barcelona en temps de la Dictadura.

Donatius rebuts a la Secretaria de la Presidència

A la Secretaria de la Presidència de la Generalitat han rebut els següents donatius destinats a les víctimes del feixisme:

Comissió de nois del carrer de Sant Domènec del Call, 4515; Grup de nois del carrer de Còrsega, entre Aribau i E. Granados, 170; Cercle Recreatiu de Sant-mut, 150; Associació Professional de Mestres Sastre «La Confiança», 500; Nois de la Penya Mueble, del carrer de Còrdola, 13; Nois i noies del carrer de Provença, 39065; Personal de la Secció de Material i Embalajes de la S. G. Electro-Metalúrgica, 157; León García, 10.

A Suïssa s'han recaptat centenars de milers de francs i, en general, de tots els països democràtics arriben considerables quantitats.

Ha manifestat per últim que els membres d'aquest Comitè estan satisfets per la rebuda que s'ha fet a l'ambaixador soviètic, i han dit que havia produït molt bon efecte a Rússia.

Els membres del Comitè d'ajut que es troben a Madrid, són el general i ex-ministre del Govern de Suïssa, Joseph Frantings, el camarada socialista francès Jean Zyronsky, vocal de la Comissió administrativa permanent del seu partit, organisme idèntic a l'Executiva de l'espanyol, diputat per París, Jacques Duclos i Ence, delegat de la C. G. T. de França que agrupa al seu al tot el proletariat organitzat de la nació veïna.

Una carta de la colònia escolar que passa per Barcelona a l'alcalde, senyor Pi i Sunyer

L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, ha rebut de la colònia escolar de la Institució Lluïre d'Ensenyança una carta en la qual diu: «La colònia escolar de la Institució Lluïre d'Ensenyança, abans d'emprendre el viatge de retorn a Madrid, vol fer constar el seu profund agraïment envers el poble català per les atencions extraordinàries que ha rebut durant la seva estada a Barcelona».

Tots, infants i professorat, ens emportem un record inoblidable tant de la bellesa de la capital com de l'amabilitat de les persones que s'han dedicat a fer-nos grata la nostra estada.

A tots, Generalitat, Ajuntament i Sindicat de Funcionaris Municipals, repetim el nostre sincer agraïment. Visca Catalunya! Visca el Front Popular! Visca la República!—Valldrera, 30 d'agost del 1936.—Signat, Celestí Eugost, director».

Juntament amb la sudita carta l'alcalde ha rebut d'aquella colònia un donatiu de 300 pessetes amb destinació a engrupar la subscripció que hi ha oberta per als calçats en defensa de Catalunya i la República.

La Conselleria-Regidoria de Governació ha rebut les següents quantitats destinades a engrupar la subscripció que hi ha oberta a benefici dels calçats en defensa de Catalunya i la República:

Suma anterior: 104.71670 pessetes. J. Simon, 25; Comissió de Festes dels veïns del carrer de Sevilla, entre Escudr i Sant Carles, 533'80; Recaptat a l'Oficina municipal del districte IX, 1.398'50; Recaptat a la mateixa oficina municipal del districte IX, 1.398'50; Recaptat a la mateixa oficina municipal del districte IV, 896'75. Total, 118.940'70 pessetes.

També s'han recaptat a l'Oficina municipal del districte IV, 144 francs; En el taló núm. 978.303 contra el Banc de Biscaia, 100; en el taló núm. 492.729 contra el Banc Hispano-Americà, 500; en el taló núm. 6255 contra el Banc de Bilbao, 500.

Reclamació d'industrial

La Generalitat de Catalunya fa avinent als industrials que a conl'uniació d'elementen ha necessitat que demà, dimarts, compareguin a l'Oficina Reguladora del Pagament de Salaris, instal·lada a l'Institut Maragall, Provença, 187.

Gerent de la Casa David Ferrer i Cia., Passeig de Gràcia, 94 (a les deu).

Joan Pons Vilà, Aragó, 177 (a les onze).

J. Carreras, Passatge Montal, 24 (a les 11).

Carles Giliabert, Villarroel, 84 (a les 12).

Joan Lladó, Balmes, 107 (a les 12).

LA LLISTA DE LA LOTERIA

Primer. 7207. BARCELONA. Segon. 25557. Madrid - Barcelona. Jaén - Porcuna - Las Palmas. Tercer. 18190. Madrid - Alacant. Múrcia. Quart. 17336. Madrid - València. Cinquè. 30738. Barcelona - Madrid. Sisens premis: 13613 Madrid, 40670 Madrid, 738 Madrid - Linares.

18127 València, 32484 Madrid, 44112 Madrid, 42310 Barcelona, 30723 Madrid, 44329 Badajoz, 14529 Bilbao - Madrid, 41489 Toledo, 33656 Madrid, 11901 Madrid - Bilbao, 30386 Madrid - Múrcia.

PELLICULES

SARDANES A CALIFORNIA

Kay Sutton, Anne Shirley i Sonny La Mont (d'esquena a la cambra), s'han escapat una estona de la tasca feixuga de l'estudi per anar a gaudir de l'aire i del sol a la platja. Hi han trobat Phyllis Brooks, "cameraman" dels estudis, el qual, amb gran alegria, s'ha aplegat amb les noies i tots quatre han improvisat aquesta divertida sardana que veieu...

Maigrat el que es digui...

Ais actors també els agrada viure en família

Els temps han canviat. Abans els protagonistes d'una pel·lícula romàntica tenien casar-se i crear una família, i si ho feien amagaven a seva felicitat per por que el públic perdés les il·lusions que s'havia fet sobre ells. En canvi, ara es senten orgullosos parlant dels seus fills, ja sigui dels que han tingut o bé dels que han adoptat, i se'n riuen de bona gana d'aquella idea que abans prevalia que els angelets de la llar puguin ésser un desavantatge per a llurs carreres artístiques.

Avui dia Hollywood és una ciutat purament familiar... Per a Joan Blondell, el seu adorable fill, ros i robust, Norman Scott Barnes, és molt més important que la seva carrera artística. Tota la seva vida gira al voltant de la tendresa maternal que sent per l'infant, i en els seus plans ell és la cosa primordial. Considera que ella i la seva carrera són assumptes secundaris a la felicitat de l'infant.

Recentment Joan s'ha traslladat a una casa molt luxosa prop del llac Toluca perquè el nen pugui gaudir d'un aire més pur i tenir més amplitud per als seus jocs. A més, d'aquesta manera pot anar tots els dies a l'hora del dinar a veure'l i estar una estona amb ell. Pat O'Brien i la seva muller sempre s'havien dalit per tenir un fill; però veient que no arribava, recentment adoptaren una nena, a la qual posaren el nom de Margaret Mayouren. Per tal d'acomodar millor la nena, l'actor féu construir una ala esquerra al seu palauet, i allí és el lloc on Pat passa les millors hores de la seva vida. Pat paria amb gran entusiasme de l'esdevenidor de la seva filla, i diu que espera que sigui actriu.

En el seu viatge de retorn de Nova York a Hollywood, Edward G. Robinson arribà acompanyat dels seus pares i s'instal·là a la seva formosa casa de Beverly Hills. La setmana passada portà per primera vegada el seu fill Mani a l'Estudi. Encara que Robinson estava actuant en el drama «Bates o vota», el nen semblava molt més interessat en els canvis que no pas en allò que feia el seu pare en aquells moments. Quan Donald Woods es casà amb la baronessa Josephine Van Horck, el jove actor no era tan famós com avui, però en l'actualitat el veiem en papers importantíssims. Tot això no vol dir que no visquin en una felicitat completa en la seva llar, amb un fill de quatre anys.

No hi ha hagut un home més aficiat a les llargues excursions de pesca que Guy Kibbee, però recentment la seva filla Shirley i el seu fill Guy s'entestaren a acompanyar-lo en aquestes diversions, per la qual cosa l'actor no se'n va molt sovint de casa seva i sent grans desigs que Guy Jr. pugui manejar una canya perquè li sigui útil en les seves pesques.

Franc Mc Hugh no es preocupa molt que el seu filllet creixi, puix que així, petit i tot, és tan audaç que neda, corre i juga a pilota amb el seu pare com si fos un home, malgrat que encara no ha complert els tres anys.

El famós actor anglès Ian Hunter considera que Hollywood és el paradís dels artistes, puix que allí viu en família, es manté una llar amb totes les comoditats i no es té la intranquil·litat d'estar canviant d'un lloc a l'altre, cosa que resulta perjudicial per als infants.

Ara bé: aquests són els pares de família de Hollywood, esplèndids actors, a qui estimem per llurs genials habilitats teatrals, però no hem d'oblidar que n'existeixen d'altres... Tals com George Bront, Dick Powell, el nou actor anglès Patrick Knowles i altres que no són tan partidaris de la família i resulten possibilitats per a qualsevol candidat que els admiri.

Creiem haver deixat demostrat plenament que la ciutat del cinema és una població enterament familiar, malgrat que no tots els artistes aprofiten els avantatges que ella ofereix, a més de la fama i la glòria: una completa felicitat conjugal per als qui prefereixen la tranquil·litat de la llar.

UN CURIOS ENTRE BASTIDORS

Dersora del rolet roig col·locat a la porta de l'escenari de so que diu «Es prohibeix l'entrada», n'apareix un altre, que indubtablement és provisional, i en el qual es llegeix: «Tancats».

No obstant, sabem que en el seu interior s'està tramuntant quelcom i, per tant, aprofitem un moment de distracció del guardià per a ficar-

per MANUEL ROMANO

nos dintre. En penetrar al recinte allò primer que veiem és George Barbier ficat al llit.

El director de «Joventut daurada» (Spondhrit), un film de Wanger per a la Paramount, sembla haver decidit reduir a un mínim el nombre d'espectadors que observen el veterà actor dintre aquell lloc monumental.

A pesar d'aquelles precaucions Barbier dista molt d'estar sol. Entre fotògrafs, electricistes, tramolistes i altre personal tècnic que opera sota els ordres de Raoul Walsh, s'ha reunit un grup bastant nombrós.

Barbier interpreta el paper de l'oncle milionari de Henry Fonda, que acaba d'emmalaltir. Les infermeres corren en totes direccions i

mentre el director dóna les últimes instruccions, Fonda, Pat Peterson i el «doctor» assaïen llurs respectives entrades a escena per a visitar el malalt.

Ens assabentem que Barbier s'ha passat tot el dia al llit, excepte durant els moments de descans i per a esmorzar i fumar un cigar.

—Tots a punt? — crida Walsh — George, anem a prendre l'escena i

recordeu-vos de comportar-vos el més bruscament possible en llançar la medicina de les mans de la infermera. El públic està assabentat que l'han enganyat i que no us trobeu realment malalt.

—Llums! — crida l'electricista en cap i l'escenari queda inundat de claror.

—Cambra! — crida el director. Barbier, en el paper de l'oncle Morton Middleton, llança mirades esferel·lores a una infermera que tracta de donar-li una cullerada de medicina.

"L'actor que s'ho proposi, pot reconquerir la seva fama", diu el veterà artista Jack Mulhall

Jack Mulhall, el veterà actor del cinema, no fa molt que ha publicat aquest article en una revista americana, que, per creure'l d'interès, el tradim i el donem als nostres lectors.

«L'actor que s'ho proposi pot reconquerir la seva fama.

El mateix s'aplica als escriptors i directors que han gaudit de cert prestigi en la indústria del cinema.

Quan un home es dóna compte que les portes dels estudis se li tanquen, després d'haver-se-li obert de bat a bat, l'única solució consisteix a analitzar les causes dels seus èxits i dels seus fracassos. I aquesta anàlisi serveix per a fer descobriments molt útils i a es decidir a provar fortuna de nou en el cinema, és quasi segur que sabrà utilitzar el seu talent amb millor avantatge.

En aquests moments estic treballant en «Tres hores de vol», amb Fred Mac Murray i Joan Bennett. Aquest film, junt amb altres en què he participat últimament, m'han donat l'ocasió d'observar uns quants actors i actrius, els noms dels quals em callo, que gaudien d'una gran popularitat en l'època que jo actuava de primer actor. Molts d'ells es mostaven capriciosos i feien tornar boigs els directors, a desgrat que les seves facultats artístiques distaven molt d'ésser extraordinàries. Però les vacances forçades que la sort els imposà han estat una lliçó que, encara que dura, no ha deixat d'ésser profitosa.

Avui dia els donen molt poc treball als directors, perquè tots ells preocupen de quedar el millor possible. N'hi ha que potser no aconseguirien res amb aquesta aplicació, però jo estic convençut que si algun dia se'ls presenta ocasió d'actuar en un rol d'importància, deixaran tot-hom sorpresos per llur brillant actualitat.

Aquesta resurrecció de favorits ha tingut lloc més d'una vegada i estic segur que el procés es repetirà indefinidament.

"Ajudem Espanya", diu Romain Rolland

"Els qui fan la guerra a un poble per deturar els progressos de la llibertat, han d'ésser perseguits per tothom"

Romain Rolland ha redactat la crida següent:

«Ajudem Espanya. Ella combat per nosaltres i per la democràcia, la que l'una i l'altra es troben en perill.

L'enemic vol acorralar-nos; ¿el deixarem que s'apropi? El poble espanyol és el nostre front del migdia contra l'opressor; ¿qui gosarà impedir de defensar els nostres defensors? El combat a Espanya és el nostre. Defensem-nos. Defensem el poble espanyol.

Seria inic i monstruós bloquejar el Govern legítim espanyol, elegit per la majoria del poble, rebut per tots els altres governs i membre de la Lliga de Nacions, perquè uns generals traïdors a la pàtria han llançat contra el poble els mercenaris de la Legió Estrangera i els moros. ¿Què diria Londres, si veient-se amenaçada per una sublevació dintre el seu imperi, Europa li fes el buit i llurés armaments als sublevats? ¿Per quin sofisme antidemocràtic i antifrancès se'ns ha vingut a voler fer passar per la mateixa qualitat el Govern legal del poble espanyol i el dels facciosos, les amenaces dels quals no van únicament dirigides contra el poble a què pertanyen, sinó també contra el nostre, i que pretenen esclafar totes les democràcies?

Els feixismes s'han tret la careta. El general Denain ha estat pregat de donar publicitat a la seva enquesta respecte als avions que Mussolini ha tramés als sublevats. Pel que fa a Hitler, és incapaç de dissimular els seus desigs.

Aquest vol una Espanya hitlerianitzada, destinada a atacar França quan hagi arribat l'hora del seu sacrifici.

Vol el Marroc. Vol la Mediterrània, que també desitja de posseir Mussolini. Tot feixisme vol conquerir, vol esclavitzar, engolir. Si no ho volgués fer, no seria feixisme. L'essència mateixa del feixisme és la supremacia d'una nació o una raça damunt la desfeta de totes les altres.

Si el poble espanyol fos derrotat vindria la guerra general: la guerra contra França, la guerra contra Anglaterra, que seria expulsada de la Mediterrània i finalment la guerra entre els feixismes de Berlín i Roma, que es trobarien cara a cara, ensenyant-se les dents davant el botí.

I en els camps, els pobles esclavitzats, forçats a batre's per ells igual que en les guerres napoleòniques.

Defensar el poble espanyol és defensar la pau. La pau de França i de l'Occident. La pau del món. A defensar la pau, a defensar les de-

mocràcies. Ajudem Espanya. Sostinguem els qui es sacrifiquen per la causa comuna, per la justícia social i la llibertat.

El nostre èdol per a les dones, per als infants, per als ferits, ajudem els combatents d'Espanya. Són els nostres germans i la nostra avantguarda. Pobles del món: No sou sinó un poble contra l'opressió Uniu-vos!

I vosaltres, camarades meus, enrecordeu-vos dels grans mots dels nostres avis en prendre la Bastilla —la Declaració dels Drets de l'Home el juliol del 1789.

«Els qui fan la guerra a un poble per deturar els progressos de la llibertat, han d'ésser perseguits per tothom, no com a enemics ordinaris, sinó com a bandes de sublevats contra el sobirà de la terra, que és el gènere humà.»

UNA NOTA D'ESTAT CATALA

Hem rebut, amb prec de publicació, la següent nota del Partit d'Estat Català:

«Cinc ciutadans han donat a la Premsa una nota indecorosa i titulada:

Sense tenir en compte que més de dos mil homes d'Estat Català lluiten al front, uns quants desvagats pretenen sembrar confusions i donar consells que ningú no els ha demanat i que la nostra dignitat refusa, a disposar dels destins d'una organització que ha arribat a la majoria d'edat i ha conretat mèrits suficients en la vida pública catalana per a disposar, en democràcia interna, dels seus propis destins ideològics.

«Estat Català» no s'ha fusionat amb cap altre partit.

Que ho sapiga tothom i que ningú no doni beiligerància als irresponsables. — El Comitè Central d'Estat Català.

UN FESTIVAL A LA BARCELONETA

Dijous, dia 3 de setembre, a les nou de la vetlla, tindrà lloc un gran festival de «Varietés» a benefici de les Milícies Antifeixistes que tan heroicament lluiten al front, organitzat per la Biblioteca Cultural Deportiva «Avant» (Alegría, 25, Barcelona). Hi prendran part, entre altres renomats artistes, la formidable orquestra «Casasnovas Jazz» i l'as del cant espanyol Guerrita.

mirador discret

LLETRES :: ART :: MUSICA, per Joan Alavedra

El poeta lliure

Han assassinat García Lorca?

Aquesta és la dolorosa pregunta que hom es fa. Rumors procedents del front cordovès i que recull el «Diario de Albalade», que no han estat desmentits fins a la data, revelen l'afusellament del poeta andalús García Lorca per ordre del coronel Cascajo. Així ens ho diu la premsa d'aquest matí amb un tràgic i ombríu lacanisme, i darrera d'aquesta nova l'interrogant, la incertitud encara més punyent i aterradora.

«Ha estat assassinat Federico García Lorca?» Aquesta pregunta hom se la formula amb por, por que sigui veritat que aquest coronel, que fins el nom té lleig, ens hagi mort el gran amic, el gran poeta hispànic.

Tremolem davant d'una notícia que, al last, pot ésser perfectament certa, d'un homicidi que poden haver perpetrat uns militars que no retrocedeixen davant la mort d'infants i de dones indefenses. Quin era el crim de García Lorca? Quin delictes havia comès per a ésser encarat amb l'escamot que havia d'afusellar-lo? El seu crim és el crim de la jove intel·lectualitat ibèrica. Pensar lliurement, tenir idees pròpies i no creure en aquesta Espanya pestilent i provinciana de les militades, i això ho ha pagat ell, el poeta de les màximes delicadeses, el constructor robust i alhora finíssim del «Romancero gitano», i ho ha pagat amb la seva vida, aquesta vida jove encara, però plena de glòria, una glòria autèntica, proporcionada per tot un poble que a través del dramatisme líric dels seus grans poemes escènics, «Bodas de sangre» i «Yerma», revivia els seus propis dolors i les seves pròpies angoixes.

Lorca ha estat el cantor d'uns homes oblidats, d'uns pàries plens, però, dins d'ells, d'un món meravellós i acolorit: els gitans d'Andalusia, i també ha estat l'amic d'aquests camperols, esclaus encara dels rics hisendats sevillans.

La seva causa poètica, i això no és un tòpic, és la dels humils. No n'ha tingut prou amb remoure amb les seves mans de plata finíssima la pobresa, la misèria d'aquests germans nostres de l'altra banda d'Ibèria; no n'ha tingut prou amb això i ha exaltat una altres esclaus, encara més llunyans: els negres d'Harlem. La seva bandera ha estat la compassió i quelcom més encara: la compenetració, i aquestes coses en una Espanya de militars no es perdonen mai, i potser avui és veritat que García Lorca hagi caigut sota la metralla homicida.

D'intel·lectuals que pensin com ell no en volem. A Balears

perseguien un altre poeta: Rafael Alberti, i tota la història de l'Espanya negra n'està plena d'aquestes tristes persecucions. Des de Cervantes a Jovellanos, tots els escriptors, un dia o altre, han sentit sobre ells la mà duríssima dels militars, dels governs despotes i dictatorials.

Federico García tenia massa pecats d'aquests a la seva consciència. La segona obra teatral d'ell ja era un cant, un crit gairebé a la llibertat: «Mariana Pineda», amb decorats de Salvador Dalí. «Mariana» és l'heroïna romàntica andalus de la llibertat, afusellada perquè broda una bandera per als liberals insurrectes de Torrijos, afusellats també a la platja de Màlaga.

Lorca ha pagat tot això; la seva altíssima gitana, el seu orgull de raça i aquesta fe i aquest amor vers uns ideals eterns...

Artur LLORENÇ

Una glòria barcelonina

El «Diari de Barcelona» comenta la decisió del comissari dels Museus de Catalunya de convertir el vell monestir de Pedralbes en Museu de l'Art Gòtic Català, i estudia la figura de Ferrer Bassa, l'autor de les pintures murals que enriqueixen el magnífic edifici.

«Ferrer Bassa —diu— és una glòria barcelonina; va néixer a la nostra ciutat el 1290 i hi morí el 1348. Havia estat a Itàlia, i això explica que adoptés l'estil de l'escola de Siena. Hom sap que va il·lustrar un exemplar dels «Usatges» per a Jaume II i que va executar diferents retauls destinats a Barcelona, Lleida, València, Perpinyà i Saragossa. Però les seves pintures més famoses són les de Pedralbes, realitzades a la seva maduresa, entre el 1345 i el 1348. Ferrer Bassa és un pintor ecclésiastic, cosa natural en qui, com ell, no s'ha aïllat en cap escola determinada. L'artista és va trobar davant de múltiples tendències que l'influenciaren més o menys directament. Per temperament, s'assembla a dos artistes de l'escola sienesa: Pietro Lorenzetti i Simone Martini. També es va deixar influenciar per

l'obra del gran Giotto. Un dels seus crítics escriu: «Ferrer Bassa excel·leix en les escenes tranquil·les, puix que el seu lirisme és amic de la serenitat. Però quan li cal elevar el to i esdevenir tràgic o tumultuós, hom veu que el pintor s'esforça i és violenta i que la qualitat del seu art en pateix; per això les seves traggèdies són tendres i les actituds violentes dels seus personatges són poc sinceres». I afegeix: «Naturalitat, bonhomia, simplicitat, tranquil·litat; heus ací el que dóna al seu temperament català i el que persistirà en els nostres pintors, sota l'aparència d'un art internacional.»

Aïnt a l'obra revolucionària

El Comitè revolucionari del Sindicat de Dibuxants Professionals fa arribar a tots els seus afiliats que aquest Comitè patrocinaria i ajudaria amb tot entusiasme totes les exposicions i manifestacions artístiques que siguin l'expressió de l'antifeixisme en totes les seves formes.

Exposició dels Artistes Antifeixistes

L'exposició d'artistes antifeixistes Sàinz de Muelas, Angel Carretero i Cortiguera, organitzada pel Sindicat de Dibuxants Professionals que es celebra amb tant d'èxit artístic i econòmic a La Pinacoteca, continuarà amb altres exposicions d'aquests mateixos artistes a París i Londres, que així mateix organitza el Sindicat de Dibuxants Professionals.

La idea inicial d'aquestes exposicions, ja aquell Sindicat la va fer pública tan bon punt es va inaugurar l'actual exposició dels seus tres afiliats.

Es necessari aclarir aquesta idea, que també realitzaran els camarades del Sindicat de Pintors i Escultors, perquè no quedi postergada a l'ànim dels que amb tant d'interès segueixen la tasca artística al servei de les masses populars.

Col·locació d'unes fites commemoratives

El Sindicat d'Artistes Pintors i Escultors de Catalunya (U. C. T.) ha pres l'acord de posar uns fites commemoratives i d'homenatge als germans morts en defensa del Poble i de la República en els primers moments de la revolució: Les Druassanes, Plaça Universitat i Plaça de Catalunya.

Un senzill monument que recordi tothora els heroics defensors de les nostres llibertats.

Ha mort, al front de batalla, un redactor de "L'intransigent"

París. — El periòdic «L'intransigent» anuncia que un dels seus col·laboradors a Espanya, M. Guy de Traversay, fou mort mentre assistia a un combat entre governamentals i rebels. El cos de l'esmentat periodista no ha estat trobat encara.

Una gran victòria dels lleials a la Sierra

Un tabor de Regulars destruït i 135 morts sobre el camp de batalla

Madrid. — El «Butlletí de Guerra» publicat avui és el següent:
En un dels sectors de la Sierra es reproduï el combat d'ahir i l'enemic fou rebutjat amb gran violència i se li causaren 135 morts. Fou destruït un tabor de Regulars i se li feren 125 presoners, entre ells diversos oficials i soldats quinze metralladores i molts altres objectes de guerra i altres material modern de guerra.

Aquesta plena victòria ha produït gran joi a la serra, ja que ha mal·lès per complet el mediat pla de l'enemic que opera en aquest sector per tal de poder aconseguir importants objectius amb les seves mil·lars tropes i amb els seus millors elements de campanya.

A la resta de la serra hi ha algun moviment de forces i duels d'artilleria. L'aviació lleial opera amb molta eficàcia.
L'enemic ha estat contingut en un dels fronts d'Extremadura per on s'estorçava a progressar. Això ha produït una confusió en les seves files i sembla que a la vista d'això varia el seu primitiu pla.

Ni temps per a menjar!!!

Els braus milicians que lluiten al front d'Aragó no tenen temps ni per a menjar. Sempre a punt de prosseguir l'avang sobre els reduïts feixistes, qualsevol indret del camí els és bo per a reparar les forces que més tard, durant el combat, són tan necessàries... D'aquest esperit de sacrifici de les nostres forces podem esperar-ne grans coses, grans coses!
(Foto Cama-Sol, especial per a ULTIMA HORA)

Més de dos-cents rebels morts

A Peguerinos, l'enemic sotí una veritable catàstrofe

“Yo estar rojal Yo ser comunista, no tirar”, diuen els moros

Madrid. — Els facciosos per tal d'apoderar-se d'un camí estratègic al sector de Peguerinos, ahir iniciaren un atac sobre llocs ocupats pels lleials, els quals amb un esperit magnífic i ànim de combat, respongueren unànimement a les ordres del seu cap, senyor Rojo.

Les nostres milícies i soldats passaren a ésser atacats i s'inicià un dur i llarg combat, amb un moviment envoltant per part dels nostres als rebels que donà un resultat veritablement ràpid i positiu, puix que els rebels foren agafats entre dos focs i sofriren tal nombre de baixes que aquest matí encara s'estaven recollint cadàvers, armament i municions al terreny abandonat pels facciosos.

Es recolliren diverses banderes; una d'elles, la hisada a la torre de l'església, era una bandera monàrquica, la qual havia estat traduïda en monàrquica, però amb l'escut de la República.

Talavera està en poder de les forces republicanes

Madrid, 31. — Han estat oficialment desmentits els rumors circulats ahir referents a l'ocupació dels rebels de Talavera.

Procedent del dit sector, arribà el general Riquelme, el qual digué als periodistes:
—Contingut l'enemic que havia aconseguit en aquest sector nombroses forces i municions, res no ens impedi seguir endavant. L'enemic intentà hostilitzar-nos a base de l'aviació, però per estar les nostres forces en grups disseminats, els resultats han estat adversos als que es proposaven, ja que els bombar-

Gil Robles ja no espera el triomf

Madrid, 31. — «El Sindicalista» d'aquesta nit publica la informació següent:
«Per notícies que nos merecen todos los visos de realidad, sabemos que Gil Robles ha entrado por la frontera portuguesa en España.

Un trimotor feixista, abatut per dos avions governamentals

Madrid, 31. — El periòdic «Frente Popular» publica una informació de Madrid, segons la qual els feixistes de Valladolid s'apoderaren d'alguns membres de les organitzacions obreres i dels partits d'Esquerra i els afusellaren ahir al matí. Entre ells hi ha un diputat del Partit Socialista.

Els rebels del Marroc demanen divises estrangeres

Tànger. — Les autoritats rebels de la zona espanyola del Marroc sol·liciten «divises estrangeres» a tots els espanyols que en possessin. I per a això apelen al patriotisme.

A Còrdova, s'afusellen els militants republicans i obrers

Baiona, 31. — Segons diu el periòdic «Frente Popular», s'ha rebut a Madrid un radiograma de Còrdova anunciant que s'han efectuat alguns afusellaments de militars que previament havien estat condemnats a mort. El dit periòdic d'investigació creu que es tracta de l'execució dels caps d'un moviment antifeixista que hom creu que esclatà a diverses localitats ocupades pels militars rebels.

Tots aquells que realitzin algun escorcoll als domicilis individuals o col·lectius sense prèvia autorització del Comitè de les Milícies Antifeixistes, seran executats sense formació de causa.

Tres assetjadors aconsegueixen d'entrar a l'Alcàsser de Toledo

I retornen sense novetat després d'haver produït nombroses baixes a l'enemic

Madrid, 31. — Els sindicalistes Antoni Barrero i Domingo Miquel, en unió del guàrdia d'Assalt Manuel Beltran, ha aconseguit entrar amb tres metralladores que havien estat preses als facciosos, a l'Alcàsser.

A la nit aconseguiren introduir-se al Alcàsser. Portaven bombes de mà i han produït moltes baixes a l'enemic.

Els assetjadors han sofert foc de metralladores, bombes de mà, canònades i de morters.

RODA EL MON...

FORTUNES NIPONES
L'impost més gran que s'ha pagat al Japó per una herència és el que ha hagut de satisfer el baró Takakimi Mitsui, cap de la gran família plutocràtica nipona Mitsui.

En relació amb els quinze processos restants per als quals el fiscal demana pena de mort, la diferència era tan gran que, de no haver-se produït els fets que es produïren, no s'hauria arribat a la rebel·lió de fet, a la resta de l'oficialitat.

En aquestes circumstàncies, recordant, com diu la conclusió del fiscal, relativa a la disminució de pena, ha dictat.

Pena de mort per a tres dels sublevats a Carabanchel

Madrid. — S'ha dictat sentència en el procés instruït per la rebel·lió a la caserna de cavall de Carabanchel.

El President, parlant amb els representants de la premsa, ha dit que per a interpretar el veredicté s'havia de partir del record que el fiscal en les seves determinacions i conclusions fela tenint en compte les circumstàncies que concorrien en altres processos per a les penes capitals.

En virtut d'això, es condemnava a mort el coronel Cañedo, el capità

En virtut d'això, es condemnava a mort el coronel Cañedo, el capità

TOSCANINI
El famós director d'orquestra Arturo Toscanini és molt exigent amb els que estan sotmesos a la seva batuta. Però també ho és molt amb ell mateix; potser més que no amb els altres.

En virtut d'això, es condemnava a mort el coronel Cañedo, el capità

CARLES ESPLA ES A BARCELONA
Carles Esplà, sots-secretari de la Presidència del Consell de ministres, és a Barcelona. S'allotja a la Residència del President de la Generalitat.

En virtut d'això, es condemnava a mort el coronel Cañedo, el capità

L'heroisme dels combatents d'Irun

No hem donat gaire importància a l'atac dels rebels sobre Irun, i sobretot a la resistència que hi oposaren les forces lleials. Realment en té molta. Cal tenir en compte que la plaça d'Irun era molt interessant per als sublevats, els quals posaren tot el seu esforç per aconseguir-la; i cal tenir en compte l'impuls combatiu — el generós impuls — de les masses republicanes i obreres que saberen rebutjar l'escomesa feixista.

«L'intransigent» parla d'aquesta acció. Tothom sap quina és la tendència d'aquest diari parisenc. Per això volem reproduir el seu comentari:

«Plens d'entusiasme atacant amb granades de mà i tirant solament sobre segur, els desatjors de llurs posicions tot ruixant-los amb les metralladores. I mentre els soldats fugien en desordre, eren esperats i atacats pels gascos a trets de fusell.

«Així hom va veure les tropes conduïdes pels generals insurrectes carregats d'honors, de títols i de jaculacions, com eren obligades a recular pel que patirien no hi ha dret a nomenar d'altra manera que un exercit civil improvisat.

«Però encara hi ha un altre fet més significatiu. Fou la rendició voluntària amb armes i bagatges de cinquanta legionaris que arribaren a França. Jo en l'atac del 15 d'agost vint soldats dels rebels havien fet el mateix. Tant els uns com els altres, han explicat d'una manera semblant llur defecció: —Nosaltres volem lluitar contra els moros; però no contra els espanyols. Nosaltres no som rebels.»

Guàrdies civils afusellats, a Còrdova

Es confirma l' aixecament contra els facciosos a l'interior de la ciutat

Baiona, 31. — Telegrafien de Madrid al periòdic «Frente Popular», que es publica a San Sebastián, donant compte d'haver estat captat un ràdio de l'ex-coronel del 14.4 terç de la Guàrdia civil de Còrdova, segons el qual unes sentències de mort pronunciades contra diversos guàrdies civils han estat executades. Com sigui que aquest ràdio no dona cap detall sobre els mètodes de l'execució, «Frente Popular» creu que cal atribuir-los a un recent i molt important aixecament militar contra els rebels en els punts ocupats per aquests.

Cal que els soldats de les lloves dels anys 1934 i 1935 es presentin a les casernes

«Hom recorda a tots els soldats pertanyents a les lloves del 1934 i 1935 l'obligació que tenen de presentar-se a llurs casernes respectives, i incorreran en la consegüent responsabilitat si no ho fan a la major brevetat possible, valent-se per tots els mitjans al seu abast.

Barcelona, 31 d'agost del 1936
EL COMITÈ CENTRAL DE MILÍCIES ANTI-FEIXISTES.

Hi ha tres segells que diuen:
(1) MILÍCIES ANTI-FEIXISTES - SECCIÓ DE CAVALLERIA - CASERNA DE GIRONA.
(2) MILÍCIES ANTI-FEIXISTES DE CATALUNYA - COMITÈ CENTRAL - SECCIÓ GUERRA.
(3) MILÍCIES ANTI-FEIXISTES DE CATALUNYA - COMITÈ CENTRAL - ORGANITZACIÓ BARCELONA.

També hi ha les signatures autògrafes de J. Garcia Oliver i Ricard Sanç.

La "cinta blava" de l'Atlàntic, per al "Queen Mary"

De Nova-York a Anglaterra en 3 dies, 23 hores i 57 minuts

Londres, 31. — Oficialment s'anuncia que el paquebot gegant britànic «Queen Mary» ha batut tots els rècords de velocitat sobre l'Atlàntic i, en conseqüència, ha conquistat la «Cinta Blava», que ha arribat al transatlàntic francès «Normandie».

El «Queen Mary» ha cobert el trajecte clàssic des del far Ambrose (Nord-Amèrica) a la Roca del Blanc (Anglaterra), en 3 dies, 23 hores i 57 minuts, a una velocitat de 30'59 nusos per hora, i ha avan-

"DES AVIONS POUR L'ESPAGNE!"

UN PERIODISTA INTERVIUAT

Tots aquells periodistes francesos que venien a Barcelona a fer reportatges sobre el barri xicot i la Cròica, i que explicaven, a través dels diaris de gran circulació, les més grans enormitats de la nostra ciutat, ara s'han tornat a presentar disposats a batre el seu propi rècord.

Arriben, se'n van a l'hotel, visiten algun amic, recorren la ciutat en tramvia — perquè no hi ha taxis, — passen per la Generalitat, fan un parell de fotos truculentes, anoten, en castellà, uns quants mots del moment, parlen amb el mossos del cafè i amb el cirabotes, s'assabenten del que passa per mitjà del que els compta un espanyol d'aquests que fugen i que han trobat al tren quan se n'anaven i pasten una sèrie de

reportatges — que després són ben capaços de convertir en un llibre — que a nosaltres ens resulten més indignants que un pa sense llevat. I és prestigi de Barcelona, dels emiliencians, dels obrers en armes i de la Generalitat ja està amida segons el cànon dels «periodistes» independents. I tinguen en compte que quan es diuen independents, no fan més que disressar la seva inconcebible simpatia pels rebels...

Per això quan es troba un periodista de veritat, disposat a dir la veritat i es lleix el que ha escrit sobre la gran Revolució que estem vivint, és ocasió de parlar-ne i de fer-ne un plat. La rarsa de les coses augmenta, també, el seu valor.

Aquest periodista s'anomena Pierre Robert. És un xicot jove, ros, esprimatxat i desmanegat.

Arriba, visita els llocs de la lluita a Barcelona, s'entrevista amb els dirigents de les diverses organitzacions polítiques i sindicals, parla i viu amb el proletariat català i sent la seva grandesa per la pròpia experiència; després marxa cap al front d'Aragó. Vestit com tots els milicians, és un milicià més. Presencia els combats i està uns dies vivint a les avançades de Lecina i dels monts d'Alcubierre. Viu les necessitats de la guerra i els èxits i l'impetu dels milicians. En un moment apurat, agafa el fusell i, barrejat entre els altres, passa del periodisme passiu al periodisme actiu.

Es l'enviat especial, com a corresponent de guerra, de «Le Peuple», el gran diari parisenc, òrgan de la Confederació General del Treball. Més de quatre milions d'obres francesos sindicats a la C. G. T. estan representats pel diari. Més de tres-cents mil el compren cada dia i el llegeixen prop d'un milió de treballadors. I arriba a totes les redaccions, biblioteques, ateneus i sindicats del món.

Des de les pàgines d'aquest magnífic paper-diari ha llançat Pierre Robert el crit que repeteixen tots els obrers de tots els països: «Ajudem els nostres germans d'Espanya!»

Des de «Le Peuple» ha marcat, junt amb els líders sindicals francesos, amb Jouhaux al davant, la campanya per a la col·laboració activa dels obrers de tot el món amb els obrers que a casa nostra estan lluitant contra el feixisme.

Aquesta campanya ha arribat fins a oposar-se des de l'òrgan sindical a la política de «neutralitat» del Govern Blum, passant per sobre de la vella tradició de la C. G. T., que lligava els sindicats al partit socialista.

— Els obrers francesos han comprès que no es pot ésser neutrals davant de la vostra lluita — ens diu, minuts abans de marxar cap a París. — Saben que si vosaltres vençeu, i jo estic convençut que la vostra victòria serà total, el feixisme internacional rebra un cop molt greu, potser de mort. La vostra lluita és la nostra — diuen els obrers i els dirigents sindicals de París i de tot França. — I per això us donem el seu ajut.

En coneixeu ben poques coses d'aquest ajut. Almenys jo no n'he sentit res.

tit res entre vosaltres. Parleu-ne, perquè el saber que es té al costat dels treballadors del món dona coratge.

De bell antuvi, ni cal que us ho digui, hi ha la magnífica actitud dels obrers dels ports de Bordeus, l'Harvre i Marsella, que es reguen estèticament a deixar sortir els vaixells que sospiten que puguin portar amics o material per als rebels.

Després hi ha les subscripcions populars. La C. G. T. ha arribat ja al segon milió de francs. La del «Rassemblement Populaire» puja a un milió vuit-cents mil francs. A moltes fàbriques s'estan organitzant les recaptacions i molts obrers han votat per a donar un salari d'una jornada de treball.

D'altra banda, molts periòdics i agrupacions d'esquerra han tramès a les milícies espanyoles i catalanes camions carregats de medicaments i d'altre material necessari per a la guerra. Jo mateix he portat sèrums per valor de trenta-cinc mil francs, recollits en dos dies, quan vaig dir als amics de la C. G. T. que venia al vostre país.

Us vull dir encara el gest més bonic de tots. El dels obrers de les fàbriques d'avions dels voltants de París. Són diversos milers, que han decidit treballar quatre hores suplementàries cada dia, gratuïtament, per a construir els avions que necessitem. No pòdeu pensar amb quin entusiasme treballen durant aquesta mitja jornada de treball que donen voluntàriament per als «frères d'Espanne». Després de vuit hores de treball intensiu, aquestes quatre hores més se les prenen com un descans, perquè, diuen, «les treballem per a nosaltres mateixos»...

A cada miting, a cada acte oficial, a cada conferència, a cada destil·lada o manifestació, milers de gorges criden sense parar, com a crit de guerra del moment, com a consigna de tot el proletariat francès: «Des avions pour l'Espanne! Des avions pour l'Espanne!»

I cal que estigueu segurs que els obrers francesos us donaran «des avions», i canons, i medicaments, i tot el que us calgui. Pòdeu comptar amb ells per a tot. La solidaritat internacional és quelcom més que una frase. Els obrers de França ho estan demostrant.

Això és el que ens ha dit Pierre Robert, periodista de veritat, corresponent de guerra de «Le Peuple», entre els nostres milicians antifeixistes.

No cal pas afegir-hi res més...

Diversos pobles d'Avila en poder de les forces lleials

Madrid. — Les forces que lluiten a les ordres del capità Gallego han pres diversos pobles de la província d'Avila, enclavats des de Cabreiros a Navalmaral.

Ultimament han penetrat, sense disparar un sol tret, a Burgo Honde i Navalvenda.

Els veïns d'ambdós pobles han

Abans feien vestits complicats...

Ara, de les mans polides de les modistes surten les granotes, iguals a la que duia aquell xicot que han anat a acomiadar a les Rambles...

Els milicians, desfilen, marcant marcialment el pas, per les Rambles. Les banderes assenyalen les divisions. Ara passa un esquadra. Després una companyia.

Per entre la filera densa de gent que mira la desfilada i que la comença amb els seus aplaudiments i els seus visques, un parell de noies joves, impacientes, saluden amb el mocador algun milicià que no es distingeix bé.

Després se'n van al taller, a recomençar la feina.

Abans feien vestits de senyora, amb volants i farbalants puntes i randes, i deu mil detalls empipadors i complicats.

Les dames que anaven a emprovar feien perdre la paciència fins a la més pacient de les oficials. Les seves exigències i els seus capricis eren el tema de les converses de les noves o de les hores de treball al voltant de la taula.

Ara, les coses han canviat. En lloc de vestits, les noies d'aquells tallers fan granotes i «monos» per als milicians. «Monos» iguals als que portava aquell xicot que han anat a acomiadar a les Rambles, a través de les fileres denses de gent...

Al llarg de la sala, de parets blanques, amb les bigues i les columnes de ferro pintat, hi ha màquines de cosir, moltes màquines, potser trenta, potser cinquanta. Unes al costat de les altres. En dues, en tres fileres. Al mig, en el passadís que queda entre una i altra, les peces de roba blava o beigo va apilant-se i construint fugaces muntanyes de somnis absurds a base de teixits i de soroll.

El ropiqueteig de l'agulla i del pedall de la màquina imposen el silenci. Amb un gest o una mirada, les obreres es diuen el que els cal.

Les màquines, totes a la vegada, van cosint. Fan «monos» per al front...

En una altra sala, un obrer manja com qui no fa res, una màquina de tallar que talla a la vegada les peces per a cent vint granotes. La calor que es desprèn de la màquina fa suar el xicot, que s'aboca sobre la ganiveta per a controlar el curs. Si es descuida un moment en el preu de cost de les peces caldrà afegir-hi un dit d'home. Les granotes són per al front...

Una noia molt jove, amb un davantal blanc, endregada fins a l'exageració, té cura de fer marxar una màquina complicadíssima. Ho fa senzillament amb la mateixa facilitat que deu festejar i pentinar-se. Enfila les agulles, posa la roba a punt, dona marxa, i, ràpidament, les vores van sortint per l'altre costat. Ja està. La peça anirà al front...

Així durant vuit hores cada dia. El treball és sempre igual. No hi ha, entre una peça i la següent, cap mena de diferència.

El soroll impertinent de les màquines, les converses a penes escoltades de la noia del costat, el punt i el repunt, i totes les altres mil manobres de les modistes d'ofici, seguides, una vegada i una altra, durant vuit hores. Però les granotes i els «monos» són per al front...

Quan sona el timbre que assenyalava l'hora de sortida, les noies, en lloc de deixar la feina a mig fer, com abans, l'enllesteixen fins a la fi, i la deixen a punt d'enviar-la... al front.

Cada dia, d'aquests tallers on han estat tretes aquestes fotografies, surten centenars de «monos» i granotes. Van a les casernes i als centres de concentració. N'hi ha de totes mides i de moltes mones. Els milicians se'ls emproven, els arrangen al seu gust, se'ls deixen.

Durant una dies passen per la ciutat, amb la pistola a la cintura, sobre el blau de la tela. Després, cap al front.

Allí, el «mono» és d'una utilitat insospitada. Per a lluitar, per a dormir, per a jeure després d'una caminada.

Als vespres, és el blau que dissimula l'hi: jo entre la fosca. Durant el dia és el «mono» de color de terra,

que el confon amb les mates i les terres d'Aragó, tan àrides i feixugues.

Els «monos», que han acabat les mans polides d'aquestes noies barcelonines s'arrossegaran per terra, es mullaran amb l'aigua de les rieres, i s'empastaran amb el fang i les herbes de les muntanyes.

Potser, més d'un, s'embrutarà amb els esquitxos de la sang d'un feixista o amb la pròpia sang. Un foradet petit, que sembla inofensiu, que moltes vegades cal estar cercant-lo, de tan insignificant, marcarà sobre la tela blava, el lloc per on ha entrat el dolor. Els costats de l'estrip estaran una mica escorrimats i negresos. Hi haurà unes llines grogues de sang

o una gran clapa, qui sap! Però el milicià que el portava haurà caigut amb el fusell a la mà i pensant en

les mans polides que han embastat el «mono»...

ARCHIVOS ESTATALES

Més de tres milions de pessetes en joies i valors

Madrid. — L'esquadra anomenada «Los Línces de la República», que dirigeix el tinent Aladell, ha practicat un escorcoll al domicili de l'advocat César de la Maza, del carrer d'Alcalá, 68. Trobà diversos rebuts, 300 quilos de plata i tres milions de pessetes en accions, i joies per valor de 25.000 pessetes.

Dues columnes rebels rebutjades pels asturians

Madrid. — Totes les notícies que es reben del front asturià confirmen que les nostres forces, ajudades per l'aviació, han aconseguit rebutjar les dues columnes que intentaven, des de Galícia, apropar-se a Oviedo, en ajut d'Arnau.

PIERRE ROBERT, corresponent de guerra de «Le Peuple», fotografiat a Lecinyena, en ple front aragonès

Assassins!!!

Tota una civilització us condemna a mort! (Per Guillén)